

8. Чейз, Р. Производственный и операционный менеджмент, 8-е изд.: Пер. с англ. / Ричард Б. Чейз, Николас Дж. Эквилайн, Роберт Ф. Якобс. – М.: Издательский дом «Вильямс», 2001. – 704 с.

Онищенко О.А.

кандидат наук з державного управління, доцент;

Андрієнко А.О.

студентка,

Запорізький національний університет

ЛІДЕРСТВО ЯК ФАКТОР ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Світ потребує лідерів. Між тим, ті, хто керує організаціями, очолює держави та групи, рідко володіють здатністю вести людей за собою. Характерні риси їхньої поведінки роблять їх лише формальними лідерами. Бізнес-лідери, дотримуючись економічних цілей, допомагають своїм підлеглим реалізувати свої особисті цілі. Адже де лідери ведуть, люди працюють більш ефективно. Як вони ведуть себе на роботі, як вони виконують свої завдання, залежить від того, хто спонукає їх до роботи.

Ефективний лідер – це не просто ефективний адміністратор. Це було до останнього часу, але сьогодні в більшості організацій лідери намагаються бути максимально наближеними до звичайних працівників. Вони відкладають атрибути влади. Допомога людям пристосовувати свою поведінку до культури організації стає основною проблемою для сучасних лідерів.

Позиція лідера в організації дедалі менше залежить від позиції компанії. Навпаки, їх сила базується на багатьох навичках, таких як

вміння уважно слухати, підвищення кваліфікації працівників, постійне навчання. Вони усвідомлюють, що знання є інструментом розвитку, у цьому сенсі воно стратегічне.

Ефективний лідер – це перш за все успішний менеджер, який обирає правильних людей для роботи. Він вважає, що успіх управління людьми в організації залежить від ретельної оцінки їхнього прогресу на роботі та використання системи стимулів [1, с. 118].

На думку П. Друкера, ефективний лідер у своїх діях керується чотирма принципами [2, с. 143]:

- лідер – це людина, яка має послідовників;
- лідерство не означає популярність, лідерство є результатом дії;
- лідер подає приклад іншим;
- лідерство – це відповідальність.

На початковому етапі формування організації роль лідера полягає у запуску механізмів переміщення з місця на місце. Його завдання – вдихнути життя в організацію. З його енергією та вірою в успіх він може заразити інших і викликати в них бажання брати участь. Коли організація вже функціонує, думки, цінності підприємця передаються підлеглим, формуючи організаційну культуру. Лідер створює кілька важливих елементів організаційної культури, таких як:

- визначення та передача цінностей та принципів організації;
- визначити поведінкові схеми в організації;
- розробити метод отримання відгуків від працівників;
- наслідки своєї роботи, як в економічному та фінансовому плані, так і в плані поведінки;
- створення системи винагороди та зміцнення бажаної поведінки.

Успішні організації швидко завойовують послідовників, і ті, у свою чергу, можуть стати серйозними конкурентами. У цьому контексті

роль лідера полягає в зосередженні на сильних сторонах організації, тобто тих, які забезпечують її успіх та гарантують стабільність.

Швидкість змін майже в кожній сфері життя означає, що ці сильні сторони організації парадоксально стають його тягарем. У цій ситуації лідерам потрібно подумати про внесення змін. Це не просто зміна у сенсі нової концепції, а й впровадження чогось концептуально нового в організацію.

У момент внесення змін до організації роль лідера зростає. Почуття невизначеності та небезпеки, пов'язані зі зміною, змушує людей шукати когось, хто може забезпечити їм почуття безпеки. Лідер:

- визначає напрямок дій;
- розробляє стратегію компанії;
- вміло обґрунтовує зміни;
- діє для втілення змін.

Особливістю лідерів є:

- соціальний інтелект – навички емоційного подолання проблем в різних ситуаціях;
- інтелектуальна ефективність – творчість та відкритість до досвіду;
- стійкість до стресу та фрустрації;
- самоконтроль;
- сильна внутрішня мотивація – демонстрація наполегливості та наслідків у дії;
- «напористість» – планування та вжиття заходів, що враховують інтереси працівників;
- екстраверсія, в супроводі прагматизму (але тільки в реалізації важливих завдань).

Важливо також, щоб лідер використовував свої активи та методи управління групою. Управління групою людей нелегке завдання, а це означає, що лідер повинен мати час і місце, щоб довести свою цінність.

Список використаних джерел:

1. Максвелл Дж. Воспитай в себе лидера / Дж. Максвелл. – М.: Попурри, 2016. – 400 с.
2. Друкер П. Эффективный руководитель / П. Друкер. – Манн, Иванов и Фербер, 2016. – 240 с.

Скоробогатий О.І.

студент,

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут

імені Ігоря Сікорського»

ОСНОВИ УПРАВЛІННЯ ПРИБУТКОМ ПІДПРИЄМСТВА

Діяльність підприємства в умовах ринкової економіки залежить від багатьох факторів. Такі фактори, як вимоги споживачів до якості продукції, що випускається, фінансова нестабільність відображаються на діяльності підприємства. Саме тому, підприємство повинно швидко і ефективно реагувати на зміну ринкової ситуації і вживати необхідні, оптимальні рішення в галузі планування та управлінням власним прибутком.

Основною і головною метою підприємства є отримання прибутку. Також, прибуток є найважливішою економічною категорією. Прибуток, підприємство отримує тільки в тому випадку, якщо виробляє продукцію або послуги, які задовольняють потреби покупців. З цього випливає, що прибуток є показує результат його